

Pertrauka

Plungės Senamiesčio mokyklos laikraštis

2021 m. balandžio 4 d.

*Sveikindamas Velykų proga dalinuosi su Jumis šventiniu
džiaugsmu ir linkiu švęsti tyra širdimi. Viltingų ir
džiugių šv. Velykų!*

Mokyklos direktorius Paulius Zakalskis

*Šventų Velykų proga
visiems linkime
atsipūsti, pasigrožėti
gamtos atgimimu,
pasipuošti plačia
šypsena ir
stiprių margučių!*

*„Pertraukos“ kolektyvo
vardu – Agnė*

Linos Bulavienės nuotr.

2a kl. vaikučių margučiai (mokytoja V. Šimkienė)

Mes jais didžiuojamės!

Mokyklos komanda, kurią sudarė **Kotryna Grumblytė** ir **Emilė Kėsaitė** (9c kl.), **Rugilė Stonkutė** ir **Rokas Vengalis** (9b kl.) bei **Nojus Norvidas** (9a kl.), rajoniniame teisiųjų žinių konkurse „Temidė“ iškovojo I vietą! Komandos vadovė mokytoja **Daiva Vengalienė**, koordinatore **Vilma Augustinė**.

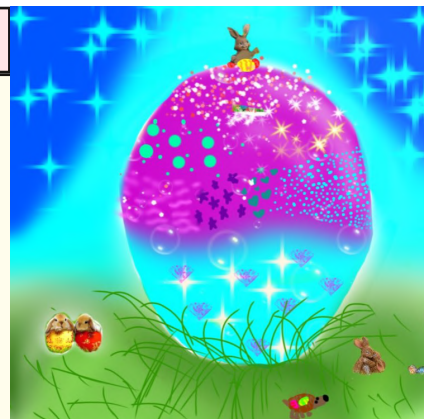
Tarptautiniame matematikos konkurse „Pangea 2021“ dalyvavo ir mūsų mokyklos mokiniai, o kiek prizininkų! **Kristupas Sodys** (4a kl., mokytoja **Edita Strazdauskienė**) ir **Edminas Alimas** (4b kl., mokytoja **Aurelija Gerdauskienė**) pelnė I vietas. **Ieva Sodytė** ir **Pijus Piekus** (3c kl., mokytoja **Kristina Vaškelevičienė**) užėmė II vietas. **Joris Pečiulis** (1c kl., mokytoja **Vilma Razguvienė**), **Einartas Lekstutis** (2a kl., mokytoja **Vilma Šimkienė**), **Joris Kliūčius** (2b kl., mokytoja **Gitana Kurmanskienė**), **Armandas Repšys** ir **Ignas Kijaninas** (2c kl., mokytoja **Regina Gusčienė**), **Deimantas Galminas** (4b kl., mokytoja Aurelija Gerdauskienė), **Karolis Mačernis** (6d kl., mokytojas **Juozas Griškus**) tapo III vietos nugalėtojais.

Rajoninėje geografijos olimpiadoje **Nojus Norvidas** (9a kl.) iškovojo II vietą. Nojui pasiruošti padėjo mokytoja **Regina Adomavičienė**.

Rajoninėje 5-8 klasių biologijos olimpiadoje **Martyna Šiliūtė** (7c kl., mokytoja **Dalia Daratytė**) pelnė I vietą, **Dominykas Gusčius** (5c kl., mokytoja **Irutė Šimkuvienė**) ir **Ieva Kungytė** (7c kl., mokytoja Dalia Daratytė) užėmė II vietas, o **Barbora Laivytė** (5d kl.) ir **Aistėja Jurgutytė** (6a kl.) pelnė III vietas (mokytoja Irutė Šimkuvienė).

Seimo narių Dovilė Šakalienės ir Tomo Bičiūno skelbtame 1-12 klasių moksleivių nuotraukų konkurse „Kaip aš švenčiu mūsų laisvę?“ dalyvavo ir mūsų mokyklos 2c klasės mokiniai (mokytoja **Regina Gusčienė**) – konkursui išsiųstos penkių mokinių nuotraukos. Iš beveik tūkstančio konkursui gautų darbų **Armando Repšio** nuotrauka buvo atrinkta eksponavimui parodoje Seime!

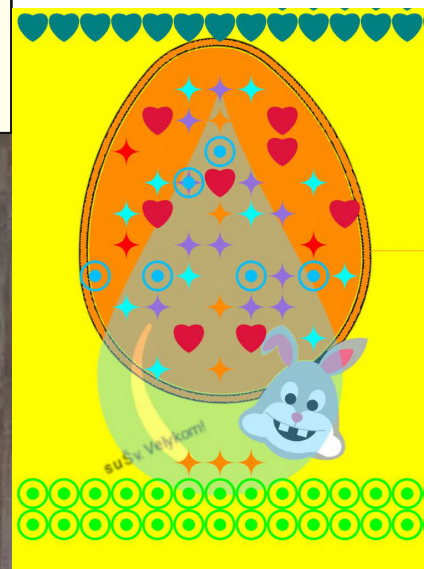
Sveikiname ir didžiuojamės!

Gabrielės Kaveckytės, 3a kl.

Kamilės Mišeikytės, 2a kl.

Liepos Mažrimaitės, 2a kl.

*Artėja jau Velykos.
Dažysim margučius.
Žydės kačiukai, blindės,
Saulytė švies vaikams.*

Urtė Ravickaitė, 2c kl.

Armando Repšio (2c kl.) konkursinė nuotrauka, eksponuota LR Seime.

45 šypsenos iš praeities

1975 metų rugsėjo pirmąją įvyko mūsų mokyklos atidarymo šventė. Nuo to laiko, kai simbolinis raktas pirmą kartą įteiktas mokyklos direktoriui Vladiui Mikalauskui, daug vandens nutekėjo...

Keitėsi mokyklos vadovai, pavadinimai, mokiniai, mokytojai, bet Senamiesčio mokykla vis tokia pati – išskirtinė savo dvasia. Vienintelė ir nepakartojama.

Šie mokslo metai jau 45-ieji. Simbolinis jubiliejus. Ta proga nusprendėme parengti rubriką „45 šypsenos iš praeities“: susisiekti su 45-iais buvusiais mokiniais ir mokytojais bei užduoti jiems po kelis klausimus. Mums buvo įdomu sužinoti, kaip jiems sekasi. Tikimės, ir jums!

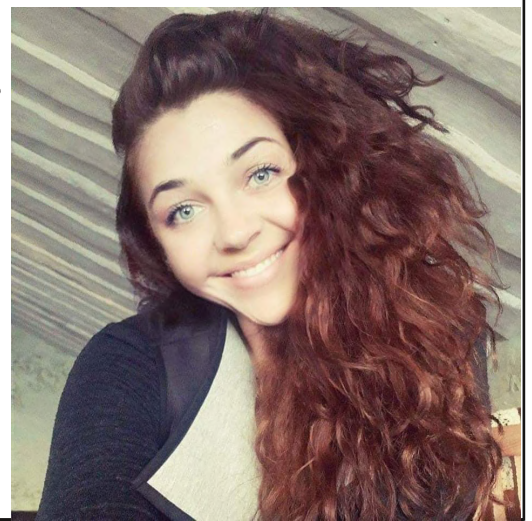
Prašėme jų pristatyti save, pasidalinti prisiminimais iš mokyklos laikų ir palinkėti ko nors dabartinei mokyklos bendruomenei. Taigi... pasipuoškite šypsenomis ir pasitikite šypsenas iš praeities!

Aušra Sakalauskaitė-Razmienė

Kaip Jūs save pristatytumėte? Esu Aušra, Plungės Senamiesčio, tuo metu dar vidurinę, mokyklą baigiau 1998 metais. Tolesnis kelias po mokyklos susiklostė taip, kad susiejau savo gyvenimą su siuviniais. Esu kvalifikuota siuvinų konstruktorė-technologė. Mano darbas susijęs su namų tekstilės gamyba. Susikūriau savo darbo vietą pati, myliu šį darbą ir be galo džiaugiuosi galėdama prisiliesti prie namų dekoru detalių, puošybos kūrybinio proceso.

Prisiminimai iš mokyklos. Mokykla man yra vienas pačių nuostabiausių gyvenimo etapų. Iš ten pasisėmiau tiek, kiek tilpo į mano glėbį. Atminty išlikę patys šilčiausi, linksmiausi ir įsimintiniausi įvykiai. Buvau ta, kuri aktyviai dalyvavo mokyklos kultūriniame gyvenime. Renginių vedimas, diskotekos, konkursai, sporto varžybos, choras... Buvau labiau linkusi į mokyklos gyvenimo meninę pusę, tiksliesiems mokslams trūko gabumų arba tinginys buvo užvaldęs... Esu be galo dėkinga mokytojams, kurie vedė pirmyn, padėjo suprasti ir atrasti save. Taip pat didelis AČIŪ mano mylimai auklėtojai Onutei Šimkutei, be jos pamokų nebūčiau tu, kas esu šiandien...

Ko palinkėtumėte mokyklos bendruomenei? Dabartinei mokyklos bendruomenei linkiu visada šypsotis, nes šypsena nieko nekainuoja, bet labai daug ką nuperka. Stiprybės, kantrybės auginant jautrius daigelius, brandinant jaunas žmones...

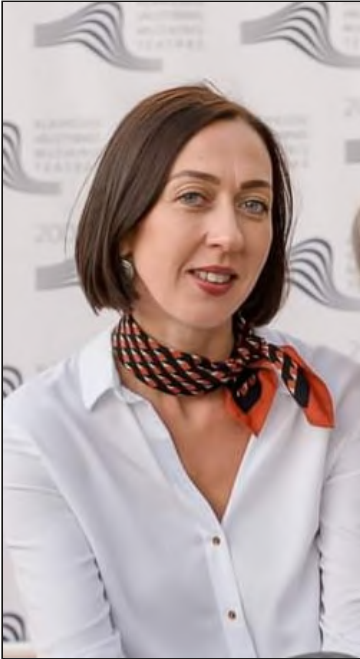
Rokas Krūminas

Kaip Jūs save pristatytumėte? Šiuo metu dirbu bankų priežiūros srityje Europos centriniam banke, kur kartu su komanda analizuojame euro zonos bankų atsparumą galimiems ekonominiams šokams. Džiaugiuosi, kad darbo pobūdis atitinka mano polinkį kreipti dėmesį į detales. Esant normalioms sąlygoms mėgstu žaisti krepšinį, sportuoti salėje, keliauti, leisti laiką su draugais.

Prisiminimai iš mokyklos. Nors ir savanaudiška, bet smagu buvo pirmą ir paskutinį kartą pirmūnu tapti 12 klasėje baigiantis mokslo metams, kai šiaip ne taip matematikos pažymių vidurkis pakilo iki 9. Grįžtant į ankstesnius metus, įstrigę prisiminimai apie V. Landsbergio vizitą į mokyklą, kai buvau pirmokas, pradinėse klasėse dar šviežiai keptos bandelės valgykloje, tarpmokykliniai mainai Vadstenoje, Švedijoje, taip pat atskiri pastabų sąsiuviniai už elgesį (kuris toli gražu ne visada būdavo pavyzdingas). Apskritai prisiminimai apie mokyklos laikus tik šilti, ir, manau, kad vienoje mokykloje praleisti visus 12 metų yra privilegija.

Ko palinkėtumėte mokyklos bendruomenei? Linkėčiau darbą grįsti tarpusavio pagarba ir stengtis ugdyti kritiškai bei savarankiškai mąstančius žmones. Papildomai mokiniams palinkėčiau nebijoti suklysti ir neišgyventi dėl gauto šešeto – laiko atrasti sau patinkančią sritį ir joje pasižymėti yra marios.

Vida Saukalienė

Kaip Jūs save pristatytumėte? Visad buvau labiau „prie meno“, tad, baigusi meninės pakraipos studijas, 4 metus dirbau Rietavo kultūros centre, o nuo 2008 metų iki šiol rūpinuosi kultūra ir dirbu Plungės rajono savivaldybės administracijoje, Švietimo, kultūros ir sporto skyriaus vedėjo pavaduotoja (kultūrai). Labai mėgstu keliauti, tad džiaugiuosi, jog turiu galimybę dalyvauti tarptautiniuose projektuose – kelti savo kvalifikaciją, o taip pat ir aplankyti užsienio šalis.

Prisiminimai iš mokyklos. Prisiminimai tik patys geriausi ir šilčiausi, nepaisant visų tikslųjų mokslų spragų. Puikiai žinau, kad buvau galvos skausmas matematikos mokytojams! Noriu padėkoti visiems mano buvusiems pedagogams – Jūs davėt visus pagrindus, ko gali prireikti gyvenime! Aišku, prisiminimai apie dalyvavimą mišraus choro veikloje kelia geriausias emocijas. Tos repeticijos, Antano Pagojaus charizma, o jau išvykos į Dainų šventes Vilniuj!!!

Ko palinkėtumėte mokyklos bendruomenei? Visiems (mokytojams ir moksleiviams) linkiu būti veržliems, smalsiems, truputį išprotėjusiems, pakantiems, nuoširdiems, atjaučiantiems, supratingiems ir, žinoma, laimingiems!

Erika Laurinaitienė

Kaip Jūs save pristatytumėte? Gyvenime atlieku daug vaidmenų – esu mama, žmona, dukra, draugė, sesuo, kolegė, mokytoja, žemaitė, lietuvė, plungiškė ir t. t. Labai tikiuosi, kad esu geras žmogus...

Prisiminimai iš mokyklos. Net dvylika metų Senamiesčio mokykla buvo MANO NAMAI ir šiuose namuose aš buvau labai laiminga... Mes čia, pilna šio žodžio prasme, GYVENOME ir AUGOME – juokėmės ir verkėme, draugavome ir pykome, įsimylėjome (ir ne vieną kartą) ir skyrėmės (dar dažniau), mušėmės ir bučiavomės. Buvo visko... Į šią mokyklą atėjome būdami vaikai, o išėjome užaugę, jauni žmonės, turintys „senamiestinių“ šarmo... Matot, apie pamokas nepasakiau nei vieno žodžio, nes mokykla – ne pamokos... Mokykla yra draugai ir mus įkvėpę mokytojai... AČIŪ JIEMS už tai, kad galiu mylėti šią mokyklą...

Ko palinkėtumėte mokyklos bendruomenei? Savo mylimai mokyklai norėčiau palinkėti neprarasti čia kuriamo „šarmo“, to jausmo, kad visi priklausantys šiai bendruomenei yra tikrai ypatingi ir tas išskirtinumas vienija visus Senamiesčio vaikus...

Dovilė Rimkutė

Kaip Jūs save pristatytumėte? Sveiki, Senamiesčio mokyklos mokiniai ir mokytojai! Esu politikos mokslų daktarė ir šiuo metu užimu docentės pareigas Leideno Universitete (Nyderlandų Karalystė). Leideno universitete dėstau kursus apie įrodymais pagrįstą valdymą (evidence-based policy-making), reguliacinę politiką (regulatory politics), tyrimų metodus ir atlieku tyrimą apie rizikos reguliaciją (risk regulation). Mano dabartinio tyrimo tikslas yra paaiškinti, kodėl reguliacinės agentūros priima skirtingus sprendimus apie tam tikras rizikas žmonėms ir aplinkai. Pavyzdžiui, kodėl Europos medicinos agentūra (the European Medicines Agency) rekomenduoja Oksfordo „Astra Zeneca“ vakciną, tačiau kai kurių Europos Sąjungos šalių agentūros išpėja apie galimus nepriimtinus pašalinius poveikius?

Prisiminimai iš mokyklos. Labiausiai prisimenu savo mokytojus ir klasiokus, kurie turėjo labai didelės įtakos mano profesiniams sprendimams, suformavo plačią pasaulėžiūrą ir įgalino siekti ambicingų tikslų. Manau, kad Senamiesčio mokytojai niekuo nenusileidžia net pačių geriausių vakarų Europos mokyklų mokytojams.

Ko palinkėtumėte mokyklos bendruomenei? Niekada nenustoti tobulėti ir mokytis, būti atviriems šiuo metu vykstantiems teigiamiems pokyčiams pasaulyje (pvz., lyčių lygybė, tvarios aplinkos idėjos) ir visada judėti į priekį. The sky is the limit!

Adomas Zamulskis

Kaip Jūs save pristatytumėte? Esu diplomuotas magistras vaistininkas, šiuo metu dirbu netiesioginį profesinį darbą medicinos klinikose, esu pamėlynavęs visuomenininkas, bet ne žalias Plungės politikoje. Futbolas, dviratis, slidės – laisvalaikio užsiėmimai, kurie greitai pravėdina ir perkrauna smegenis. Charakterio bruožai – noras padėti kitam, stengtis būti dėmesingam, teisingam, sąžiningam.

Prisiminimai iš mokyklos. Atsiminimai – pradedant nuo kolūkio laukų, bulvių, akmenų rinkimo, iki paskutinio vakarėlio mokykloje... Labai daug šiltų prisiminimų sporto srityje, diskotekų vedimo praktikoje, choro – Dainų šventėse, konkursuose (kaip nušluostėm nosį „Ažuoliukams“!), koncertinis turas po mokyklas, kultūros namus, kaimus su estradine grupe... Nesenas įstrigęs įvykis – Staigmenos choro pasirodymas Kultūros namuose per Senamiesčio mokyklos 40-metį... Užplūdo emocijos, smagu buvo pamatyti įvairių laidų abiturientus, mokytojus ir svečius.

Ko palinkėtumėte mokyklos bendruomenei? Gal paprastai, pagal profesiją – sveikatos ir kantrybės, kad visko būtų tiek, kiek reikia. **IMKITE ŠYPSENĄ IR**

DOVANOKITE TIEMS, KURIE JOS NIEKADA NETURĖJO!

Robertas Lukauskas

Kaip Jūs save pristatytumėte? Mūsų mokykloje dirbau matematikos mokytoju 23 metus. Dabar esu sofos vairuotojas. Kelių eismo taisyklių nepažeidinėju, esu ramaus būdo.

Prisiminimai iš mokyklos. Prisimenu epizodą iš mokyklos gyvenimo. Kartą penktokas prie mokyklos pasitikdamas direktorių sveikindamasis sako: „Sveiks, gaspadoriau!“

Ko palinkėtumėte mokyklos bendruomenei? Mokyklos bendruomenei linkiu turėti kuo daugiau bendro... Būti demokratiškai ir linksmai. Gyvuokime!

Tomas Petreikis

Kaip Jūs save pristatytumėte? Vilniaus universiteto dėstytojas, docentas daktaras, besidomintis komunikacijos mokslais, rašantis apie leidybą, knygos istoriją ir paveldą. Žemaitis pagal prigimimą ir požiūrį, bandantis prisidėti prie šio krašto pažinimo, jo kultūros išsaugojimo ir pelnytų šlovės pripažinimo. Mano moto: stenkis, kiek gali, o jei nepavyks, galėsi sau pasakyti, kad padarei viską, ką galėjai.

Prisiminimai iš mokyklos. Labiausiai įsiminė keletas momentų. 1) pirmoji pažinta ir garsiai ištarta raidė pirmojoje gyvenime pamokoje. Tai buvo raidė R ir tai įvyko mokyklos stadione rugsėjo 1-ąją mokytojai pirmokams rodant raides kortelėse. Tada supratau, kad aš galiu žinoti tai, ko kiti nežino. 2) driežų prižiūrėjimas per darbų pamokas. Reikėjo rinkti muses ir juos šerti. Kur matyta, kad darbų pamoka galėtų tapti biologijos užsiėmimais? 3) dalyvavimas pirmūnų šventėje ne už mokslo, o už sporto pasiekimus. Tai vienintelis kartas, kai išgirdau savo pavardę per mokyklos garsiakalbį, ir pirmas kartas, kai pasijutau nejaukiai sėdėdamas tarp tikrų pirmūnų. 4) nuolatinis atsakinėjimas rusų kalbos pamokose su vienu išmoktu Aleksandro Puškino eilėraščio posmelio. Atsakinėjimas tęsėsi tol, kol dar vienas likimo draugas pabuvojo direktoriaus kabinetu. Šį posmelį iki šios dienos atsimenu. 5) pedagoginė praktika prie savo mokytojo stalo, su dienyne rankoje ir juodu rašikliu, mokant tuos, kurių suole dar visai neseniai pats sėdėjai. Mokytojo kailio užsiauginimas parodė, kas yra pareiga ir atsakomybė, kai ne visada viskas klojasi taip, kaip nori ar sugalvoji. Šį mokinių testą kiekvienas naujokas turi išlaikyti.

Ko palinkėtumėte mokyklos bendruomenei? Mokyklos bendruomenė yra tarsi šeima, kurioje visko pasitaiko, bet tik išėję iš šeimos suprantame, kiek su mumis buvo vargstama, kiek rūpesčio ir pasitikėjimo buvo įdėta. Svarbu, kad mokykloje būtų sąlygos bręsti, būtų rodomas dėmesys asmenybei:

nuopelnai parodomi, o nusižengimai įvertinami. Visi klystame, bet tos klaidos neturi būti suprantamos kaip piktavališkos. Ne iš blogos valios jos atsiranda, o iš nebrandos, netinkamų pasirinkimų. Svarbu duoti naują bilietą, naują šansą, kad kiekvienas mokinys galėtų būti lyderiu, nors vienoje pamokoje, kad nors čia jaustųsi vertinamas ir suprantamas. Kai nesiseka viskas – tai yra didžiausia nelaimė mokiniui ir bausmė bendruomenei, o kai sekasi bent kažkas – tai jau yra išsigelbėjimas. Svarbu, kad, nepaisant vingių, kurių kiekvienoje mokykloje būna, žinotume galutinį tikslą, į kurį plaukiame, iriamės ar šliaužiame. Gal šią akimirką tas tikslas mums dar ir nematomas, bet mokytojo pasitikėjimas jaunu žmogumi yra magiškas paskatinimas jo siekti ir atėjus laikui atrasti.

Sandra Astrauskienė (Jurgutytė)

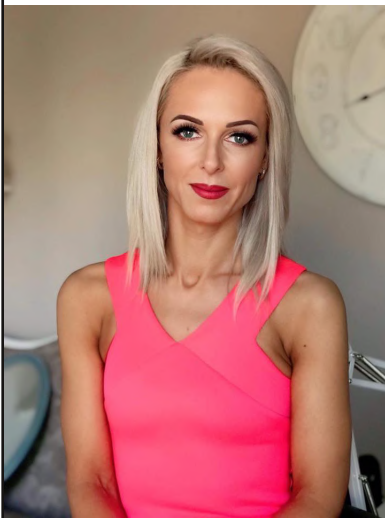
Kaip Jūs save pristatytumėte? Esu XXIII laidos abiturientė. Senamiesčio mokyklos suola palikau prieš 23 metus. Dabar esu dviejų mergaičių mama, žmona, biuro darbuotoja, o laisvalaikiu – jogos ir kvėpavimo instruktorė. Kaip ir mokyklos laikais, vis dar nenustygstanti vietoje, ieškanti vis naujų veiklų ir iššūkių.

Prisiminimai iš mokyklos. Dvylika metų, praleistų šioje mokykloje, paliko daug nepamirštamų akimirų, pralietų džiaugsmo ir skausmo ašarų. Man mokykla – tai vieta, kurioje sutikau savo tikrąsias drauges, griežtus, bet visada padedančius mokytojus, pažinau pralaimėjimo kartelį ir laimėjimo džiaugsmą. O, svarbiausia, aš čia užaugau ir tapau tu, kas esu dabar. Didelį AČIŲ tariau mūsų gerbiamai auklėtojai Onai Šimkutei, kurios pamokymai giliai išsivagoję mano atmintyje: „visada švarūs batai“, „švarūs, sutvarkyti nagai“, „Maxima maišeliams mokykloje NE!“, ir auksinė taisyklė, kurią dažnai kartoju ir savo vaikams – „Nedaryk kitam to, ko nenori, kad kitas tau darytų.“ Nepamirštu ir nuostabių Meno dienų, net nostalgiją kelia šie prisiminimai...

Ko palinkėtumėte mokyklos bendruomenei? Sveikinu visą Senamiesčio mokyklos bendruomenę su šauniu gimtadieniu! Mokyklai norėčiau palinkėti stiprių sienų, mokytojams – gerų mokinių bei didelės kantrybės, o administracijai ir visiems, kas susiję su mokyklos klestėjimu – stiprybės, išvermės ir sėkmės puošiant bei garsinant šią mokyklą! Tebesimokantiems palinkėsiu: mėgautis mokykliniu gyvenimu, net kai tai ir yra labai sunku. Skirkit pakankamai laiko susirasti keletą Tikrų draugų. Išdrįskit būti kitokie, maštyti kitaip – būtent tai padarys jus ypatingus už mokyklos ribų. Aktyviai dalyvaukit mokykliniame gyvenime, dalyvaukite įvairiose veiklose, nugalėkite savo baimes. Svarbiausia: vertinkit savo mokytojus – jie verti pagarbos jau vien už tai, kad savo noru praleidžia didžiąją dalį dienos tarp aikštingų mokinių.

Mantė Gelumbickė

Kaip Jūs save pristatytumėte? Esu teisininkė, nuo pirmos klasės žinojusi, kad turiu ja tapti, ir sėkmingai tapusi. Gal dėl to iš pirmo žvilgsnio atrodau griežtoka ir nelabai draugiška, bet visi mano draugai žino, kad tai nėra tiesa.

Prisiminimai iš mokyklos. Šilčiausi mokyklos prisiminimai, be abejo, klasės draugai, su kuriais puikiai sutarėme. Su nostalgija prisimenu mokykloje egzistavusią Valentino dienos pašto tradiciją, vykusias mokyklos diskotekas, žiburėlius bei auklėtojų organizuotas klasės „švaros akcijas“, kurių metu ne tik palaikėme švarą, bet ir linksmai leidome laiką su klasės draugais. Puikiai prisimenu, kaip teko kartą, pavėlavus į istorijos mokytojo Gintauto Černeckio pamoką, su keliais klasiokais linksmai traukti dainą „Vėl gegužio žiedai“...

Ko palinkėtumėte mokyklos bendruomenei? Pagrindiniai linkėjimai mokyklos bendruomenei būtų ir toliau išlikti pačia šauniausia ne tik Plungės, bet ir visos Lietuvos mokykla, susitelkusia, puoselėjančia pagarbą vienas kitam, bendradarbiavimą bei mokinių pasitikėjimo palaikymą, kad, turint tikslą, jį visada įmanoma pasiekti, tik reikia labai labai to norėti.

Inga Kniukštienė-Raibužytė

Kaip Jūs save pristatytumėte? Esu gydytoja odontologė, savo gyvenimą sieju su verslu odontologijos srityje. Laisvalaikiu keliauju, sportuoju, slidinėju kalnuose, užsiimu *veikinimu*, myliu jūrą, o labiausiai – gyvenimą.

Prisiminimai iš mokyklos. Didelę dalį gyvenimo sieju su Plungės Senamiesčio mokykla. Šioje mokykloje dirbo mano mama, ten mokiausi vienuolika metų. Tarp mokyklos sienų prabėgo vaikystė ir jaunystė. Ypač šiltai menu pirmąją mokytoją Aldoną Rūtiene, klasės vadovę Adolfiną Jarulienę ir visus mane mokiusius mokytojus. Širdingas ačiū visiems.

Ko palinkėtumėte mokyklos bendruomenei? Linkiu pedagogų kolektyvui ir ateityje būti kūrybingam ir jaunatviškam, nugalėti laikinus iššūkius, kuriuos atnešė karantinas. Mokykloje mokosi mano dukra Liepa, todėl aš dabar jaučiuosi šios didelės mokyklos šeimos mažyte dalelyte. Sėkmės mokyklos administracijai, mokytojams ir mokiniams darbe, moksle ir asmeniniame gyvenime.

Mūsų mažųjų kūryba

Jau pavasaris atėjo.
Medžių pumpurėliai
sprogt pradėjo.
Sužaliuos žolė žalia
Ir atgims visa gamta.

Jokūbas Šermukšnis, 2a kl.

Saulė šypsosi pro langą.
Čiulba paukščiai, gėlės
kvepia.

Vėl pavasaris pas mus,
Laikas puošti margučius!

Viktorija Oželytė, 2a kl.

Jau pavasaris atėjo.
Visos gėlės sužydėjo.
Kiaušinius mes greit
dažysim
Ir smagiai mes juos
ridensim.

Elinga Bertašiūtė, 2a kl.

Pavasaris už lango,
Gėlytės žiedus skleidžia.
Padangėje paukšteliai
skraido
Ir linksmina visus.

Armandas Repšys, 2a kl.

Pavasaris atėjo.
Margučiai paruošti.
Štai žydras ir geltonas,
Velykos jau visai arti!

Nida Galminaitė, 2a kl.

Laukiu aš Velykų.
Dažysiu kiaušinius.
Ridensiu nuo kalniuko
Ir bus labai smagu.

Danielė Gelumbickytė, 2a kl.

Velykos

Po Žemę ritinėjas Saulė
Ir šypsosi visiems!
Spinduliais aprėpus dangų
Žinią neša ir mažiems, ir
dideliems.

Žaliuoja pievos ir laukai,
Klega paukščiai ir vaikai!
Gėlės džiugina visus,
Puošia Žemės kampelius.

Mindami Velykų taką,
Mes ridensim margučius.

Dominykas Jurkus, 4b kl.

2a kl. vaikučių margučiai

Velykų ženklai

Jau saulutė sužibėjo
Ir paukščiukai sučiulbėjo,
Žemė bunda po žiemos,
Po apniukusios paros.

Jau kačiukų prisiskynėm
Ir vainikų prisipynėm...
Jau margučiai nudažyti,
Teks stiprumą išbandyti!

Goda Galminaitė, 4b kl.

Velykų šventė

Jau Velykos ateina,
Daug margučių gražių,
Laukia pulkas vaikučių,
Šypsos saulė kartu.

Jau Velykos atėjo,
Gaudžia bažnyčių varpai,
Viešpats prisikėlė,
Atnešė džiaugsmą tikrai.

Paulina Budrytė, 4b kl.

Velykos

Visas sniegas jau ištirpo,
Nes saulutė jau išlindo.
Velykos artėja,
Vaikučiai linksmėja.
Artėja diena - margučių
kova.

Ridensim ir kulsim,
Gražius margučius,
Iš džiaugsmo suplosim,
Margučiai suduš.

Deimantas Galminas, 4b kl.

Velykos

Pražydo kačiukai,
Suspindo saulutė,
Nudažė vaikučiai
Krepšelį margučių.

Oi laukėm, oi laukėm
Velykų visi.
Atėjo dienele lauktoji,
Margučiai suskilo visi!

Arnas Pilelis, 4b kl.

Velykos

Pavasaris atėjo
Ir Velykos tuoj ateis,
Pirmos gėlės pražydėjo
Ir paukšteliai tuoj parskleis!

Pavasaris atėjo
Ir Velykos tuoj ateis.
Ridensim kiaušinius,
Bus labai labai smagu!

Rugilė Lukoševičiūtė, 4b kl.

Pavasaris

Jau pavasaris atėjo,
Gėlės žydi laukuose.
Skraido paukščiai
Ką tik grįžę,
Supas saulė danguje.

Tuoj Velykiniai kiškučiai
Ims ridenti margučius,
Mes bėgiosime po pievas
Iki vasaros kaitrios.

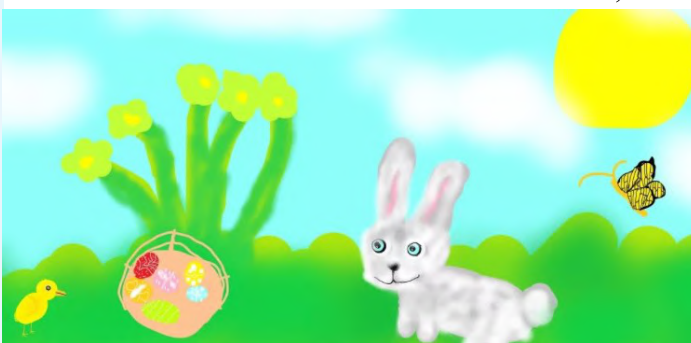
Roberta Ramanauskaitė, 4b kl.

4b klasės mokinių kūryba

Samuelio Kleino, 2a kl.

Vestos Monstavičės, 3a kl.

Labai dėkojame pradinių klasių mokytojoms Vilmai Šimkienei, Reginai Gusčienei, Aurelijai Gerdauskienei, Vilmai Razgvienei, Stanislavai Venslauskienei, pasidalinusioms savo vaikų darbais!

Skirmanto Šeško, 3a kl.

Velykos

Saulė šypsosi pro langą,
Siunčia spindulių mums bangą.
Čiulba paukščiai, gėlės žydi,
Jau Velykas mums atlydi.

Štai pavasaris pas mus,

Lekiam puošti margučius!

Gustė Gelumbickytė, 4b kl.

1c klasės vaikučių darbeliai

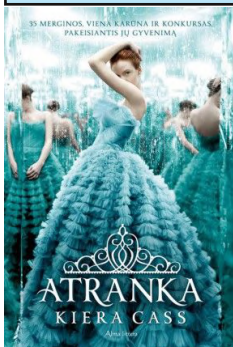

Adomo Gusčiaus, 2a kl.

Viltės Kupšytės, 3a kl.

Perskaitėm - patiko - rekomenduojam!

Perskaičiau Kiera Cass romaną „Atranka“. Knygoje pasakojama apie merginą vardu Amerika. Jai, kaip ir kitoms Ilėjos valstybės merginoms, atsiranda galimybė dalyvauti karališkosios šeimos surengtoje Atrankoje, kurios metu viena iš jų taps princo Maksono mylimąja. Pasakojimas pripildytas džiaugsmo, netikėtumų ir meilės. Šis kūrinys atkreipia dėmesį į žmonių susiskirstymą gyvenime, kartais mes nesuvokiame, kaip sunkiai gyvena kiti, kurie neišgali nusipirkti net maisto, nes mes visada esame sotūs ir laimingi. Joje taip pat gausu gražių citatų, epitetų. Knyga labai lengvai skaitoma, turi distopinių motyvų, tad puikiai tinka paaugliams, o ypač tiems, kuriems patinka pokyliai, kilmingieji ir paprasčiausi meilės trikampiai! Ši knyga yra pirmą knygų serijos „Atranka“ dalis, tad ją perskaičius jūsų laukia dar keturios nuostabios dalys!

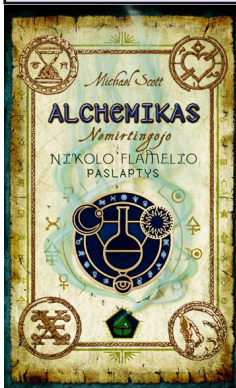
Ula (8d)

Knyga „Puikus naujas pasaulis“ yra Aldous Huxlio distopinis (distopija – ateities pasaulis, kurį valdo tam tikra valdžia) romanas. Ši knyga yra apie pasaulį ateityje, kur yra naikinamos žmonių emocijos, vertybės, artimi santykiai su kitais, ligos, žmonių laisvė, kad būtų sukurta ideali visuomenė be jokių problemų. Žmonės yra klonuojami laboratorijose, todėl jie neturi tėvų ar globėjų, jie gyvena hierarchijoje, todėl su jais yra elgiama skirtingai, bet visi yra laimingi. Kai šitie žmonės susiduria su problema, jie vartoja narkotiką „Soma“, kad pasijustų geriau ir apie viską pamirštų. Niekas nesidomi knygomis, valstybė diktuoja rašytojams, ką rašyti ir kokį požiūrį turėti. Yra įtikinti, kad istorija – nesąmonė ir vieni paistalai. Tada susipažįstame su veikėju, kuris užaugo toli nuo civilizacijos ir atspindi mus ir normalių žmonių mąstymą bei vertybes. Jis susipažįsta su šituo nauju pasauliu ir iš jo pokalbių su šiais keistais žmonėmis galime matyti, kaip jis skiriasi nuo šitos ateities visuomenės. Veikėjas, kalbantis apie savo mamą arba simpatiją, yra išjuokiamas ir nesuprantamas. Knygos pabaigoje po truputį istorija ima keistis ir tampa niūri. Šis romanas turi nemažai siaubo elementų. Nėra lengva papasakoti apie romaną, nesugadinant kažkieno noro jį perskaityti. Galvojant apie knygos nuostabų rašymą ir įdomią istoriją norisi perskaityti šią knygą dar kartą, pabaiga labai verčia susimąstyti. Rekomenduočiau šį romaną tiems, kuriems patinka fantastinės ar distopinės knygos rimtesnė tema. Nemanau, kad ši knyga gali įtikti visiems, nes, mano manymu, ji sudėtingai parašyta, todėl sunkiai skaitoma. Bet tikrai verta nors kartą ją perskaityti ir patiems suformuoti savo nuomonę apie šį kūrinį.

Skaistė (8d)

Perskaitėm - patiko - rekomenduojam!

Michael Scott romaną „Alchemikas“ – tai knyga apie dvynius, Sofi ir Džošą, kurie turėjo ypatingas ir labai retas auras, tačiau jie patys to nežinojo iki dienos, kai į jų miestelį atsibeldė Doktoras Džonas Di. Nuo tada paauglių gyvenimas pasikeitė visam laikui. Pasaulyje vyko kova tarp gėrio ir blogio. Šios kovos pabaigą galėjo nulemti tik dvyniai. Juos globojo geraširdžiai Nikolas ir Perenelė Flameliai, kurie norėjo apsaugoti dvynius, bet turėjo daug paslapčių. Dvyniai dvejojo, kurią pusę pasirinkti, nes klatingasis Doktoras Di vis bandydavo juos palenkti į savo pusę, o Flameliai buvo tokie paslaptingi, nežinia, ką rezgantys... Kurią pusę pasirinks dvyniai? Kokie iššūkiai jų laukia? Ar jie išliks kartu iki galo?

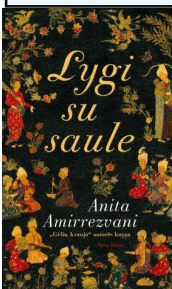
Tai knyga, praplečianti požiūrį į supantį pasaulį. Knygoje – daug mitologinių būtybių, personažų, istorinių vietų, taip pat ir jau minėtas Nikolas Flamelis, visiems gerai žinomas alchemikas iš Hario Poterio. Knyga patiks visiems Hario Poterio ir magijos gerbėjams.

Agnė (8a)

Skaičiau Veronicos Roth romaną „Divergentė“. Tai knyga apie ateities visuomenę ir merginą vardu Beatricė. Čikagoje žmonės susiskirstė į penkis – teisuolių, taikingųjų, bebaimių, eruditų bei nuolankiųjų – luomus pagal savo gebėjimus. Nuolankiųjų luomui priklausė ir Beatricės šeima. Kai suėjo šešiolika, Beatricėi buvo laikas pasirinkti savo luomą, kuriame liks gyventi. Sužinojus netikėtą naujieną apie save, pasirinkimas dar labiau pasunkėjo. Kurį luomą pasirinko Beatricė? Kodėl jai reikia saugotis nuo valdžios? Kas atsitinka luomų visuomenei? Sužinosite, kai perskaitysite.

Knyga man labai patiko, nes joje buvo visko – romantikos, veiksmo, fantazijos...

Patricija (8c)

Neseniai perskaičiau labai įdomią Anitos Amirrezvani knygą „Lygi su saule“ ir noriu pasidalinti savo išpuodžiais su jumis.

Šis romanas apie Persijoje gyvenusius kilminguosius, tarpusavio santykius ir nelygybę tarp moterų ir vyrų. Šita knyga yra apie šacho dukrą, kuri po tėvo mirties bandė palaikyti tvarką valstybėje, bet įvykiai pasisuko visai kita linkme, nei aš tikėjausi...

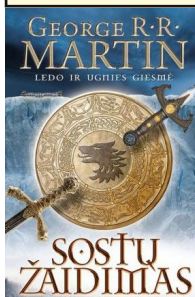
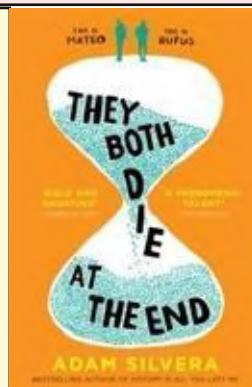
Knyga man patiko, nes įvykiai, veiksmas judėjo į priekį ir niekada nesustojo. Taip pat buvo tokių nutikimų, kurių nesitikėjau. Manau, ši knyga tiktų paaugliams, kuriems patinka istorija, veiksmas.

Saulė (8c)

„Jie abu miršta gale“ („They both die at the end“) – Adam Silvera parašyta knyga apie du jaunos vaikus, kurie vieną naktį sulaukė skambučio, kuriuo jiems pranešta, jog per 24 valandas jų gyvenimas bus baigtas. Neaišku, kaip, ir tiksliai neaišku, kurią valandą tai nutiks, tad jie dabar tiesiog turi atsiveikinti su savo šeimomis ir įvykdyti savo norus, kuo greičiau, kol jų laikas nesibaigė. Šie du vaikai, Mateo ir Rufus, susipažino per „Paskutinio Draugo“ programėlę ir nutarė kartu praleisti savo paskutinę dieną. Jie apkeliavo visą Njujorką, ištarė daug atsisveikinimų, vos pažinoję vienas kitą kelias valandas, jie pradėjo pamilti vienas kitą, bet tada atėjo dienos pabaiga...

Ši knyga yra mano mėgstamiausia skaityta knyga, nes ji turi be galo širdį paliečiančią istoriją, gerą dėstymo eigą ir nuostabius veikėjus, kuriuos perskaičiusi knygą pamilau. Siūlyčiau ją paskaityti paaugliams, bet taip pat ir suaugusiems, kuriems patinka adrenalinas, meilės istorijos, draugystė ir tragedijos, kurios pakeis požiūrį į pasaulį.

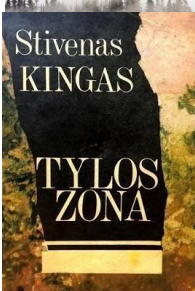
Ugnė (8d)

„Sostų žaidimas: ledo ir ugnies giesmė“, Džordžo R. R. Martino romanas. Pasirinkau šią knygą, nes pagal šį romaną sukurtas serialas be galo užkabino, be to, ją pasiūlė brolis. Visame romane veikėjai dažnai susiduria su intrigomis, paslaptimis, sprendimais, kurie nulemia ne tik jų, bet ir jų artimųjų gyvenimus.

Man labiausiai įstrigę veikėjai yra Nedas ir Ketlina. Nedas – Vinterfelo lordas, išmintingas, kantrus, darbštus bei labai protingas. Ketlina – Nedo žmona, moka puikiai kurti karo planus, strategijas, vadovauti ir dažnai priima teisingus sprendimus. Autorius supažindina skaitytojus su viduramžių kultūra, gyvenimo būdu ir buitimi, taip pat nebijo parodyti žiaurios viduramžių realybės.

Mane knyga sužavėjo savo unikalumu ir įtaigiais dialogais. Rekomenduočiau skaityti tiems, kuriems patinka istorija ir mėgsta įtemptą siužetą. Be to, nebūtų nuodėmė pažiūrėti ir serialą.

Stiveno Kingo „Tylos zona“. Knygą pasiūlė skaityti tėtis, didelis Stiveno Kingo kūrybos gerbėjas. Romano pradžioje esame supažindinami su Džoniu Smitu, pagrindiniu veikėju. Vieną vakarą Džonis nueina į karnavalą ir „Laimės ratas“ išlošia labai daug pinigų. Čia pasitvirtina sena tiesa, kad dideli pinigai atneša nelaimės – Džonis patenka į avariją. Po penkerių metų, prabudęs iš komos, jis įgyja keistokų galių...

Knyga man patiko dėl neįtikėtinų įvykių. Rekomenduočiau perskaityti tiems, kuriems patinka siaubo romanai ir fantastika.

Dovilė (8c)

Lukrecijos Gintalaitės, 3a kl.

Ontės Lebedėlės nuotyčiai

Jau Velykos ryt iš ryto,
Dar kiaušiniai nedažyti.
Pažadėjo Ontė mamai –
Pats juos nudažys!

Dėjo lukštą nuo
svogūno,
Ir šakelę dar mairūno.
Suko tujom, kadagiais –
Bus matyt, kas čia išeis!

Kišo kojinen kruopščiai,
Atsargiai, labai labai,
Dėjo Ontė savo meną
Į puodelį babos seną.

Išvirė, oi, iškliuksėjo,
Nusidažė, išgražėjo!
Traukt nekantriai Ontė
puolė,
Šlept... ir pynė – ant
grindų...

Nosį nukabino vaikas,
Kam skubėti šitaip
reikia?
Tiek jis stengėsi, tiek
plušo,
O Velykos – be spalvų...

Bet va čia mama priėjo,
Apkabino, patylėjo.
Ir kartu su mamuku,
Jie tuoj primargino
naujų!

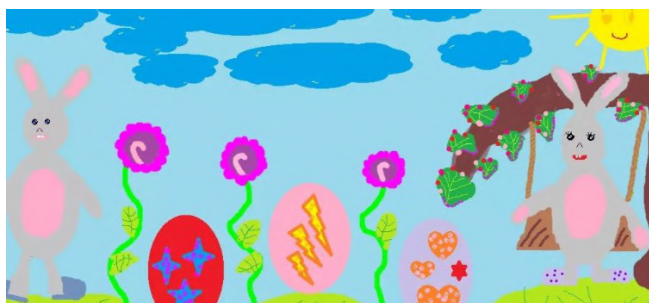
Kajaus Kanišev, 3a kl.

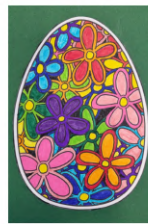
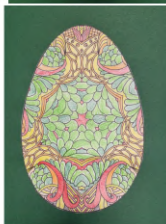
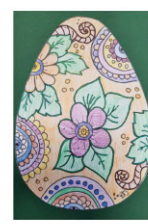
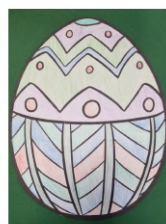
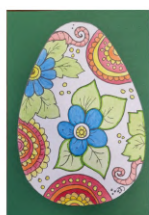
Ramintos (8d) nuotr.

Linos Bulavienės nuotr.

Luko Karvelio, 3a kl.

4b klasės vaikų darbeliai

Laikraščio „Pertrauka“ kolektyvas

Redaktorė – Renata Daukintytė. Jaunieji žurnalistai: Dovilė Lamsargytė, Saulė Lydytė, Patricija Simonavičiūtė (8c), Agnė Vitkutė (8a), Gerda Baltikauskaitė, Raminta Ežerskytė, Skaistė Brazdeikytė, Evita Sozontovaitė, Ula Trilikauskaitė, Ugnė Mickevičiūtė (8d).